

сте издържали тази година изпита си отлично, до година ви прѣдстои другъ изпитъ, на третата година трети изпитъ и т. н. И слѣдъ като издържите редъ изпити, прѣдъ Бѣга вие пакъ нѣма да знаете нищо. Прѣдъ Него ще се намирате всѣкога въ сжщото положение. Питамъ: какво трѣбва да направитѣ тогава? — Трѣбва да знаете, че развитието е единъ вѣченъ процесъ, който нѣма свършване. Въ това вѣчно развитие е смисълътъ на живота, въ него е всичката радостъ. По този начинъ ти ще реализирашъ това, за което душата ти копнѣе, което е скрито въ нея. Нѣкой казва: ще направя това и това, слѣдъ като добия Любовта. Не, важното е, какво можешъ да направишъ сега като я нѣма. Другъ казва: ще направя еди-какво си, слѣдъ като спечели много пари. Да, като спечелишъ много пари, лесно е. Важното е, какво можешъ да направишъ въ този моментъ още. Знаете ли на какво мяза вашето положение? Прѣд-ставете си, че вие отивате при единъ бакалинъ да купите нѣщо за 10 лева и му давате 100 лева, отъ които той трѣбва да ви върне 90 лева. Той започва да прави смѣтката: „Ето, давамъ ви 50 лева“, — нищо, обаче, не ви дава. Тази работа става само на думи. „Давамъ ви още 20 лева. Колко ставатъ?“ — Всичко 70 лева. „Ето ви още 20 лева!“ — дава ви тия 20 лева. Колко старатъ? — Всичко 90 лева. И 10 лева струва покупката. Значи, всичко 100 лева. Така ли е? — Така е, но бакалинътъ му връща въ наличностъ само 20 лева. Уредихме ли смѣтката? — Уредена е тя на думи. Човѣкътъ излиза отъ дюкяна, бърка въ кесията си и намира тамъ само 20 лева. Кждѣ сж останалитѣ 70 лева?